

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1
ΑΝΩΝΥΜΟΥ

187237
(B13202)

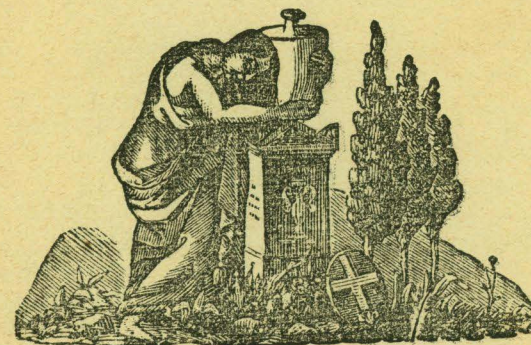
ΕΝ ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ

ΜΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

ΑΓΓΕΛΙΚΗΝ Π. ΑΝΝΙΝΟΥ ΧΩΡΑΦΑ:

Τελευτήσασαν τῇ 25 Μαρτίου 1880.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «ΗΧΩ».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ 4880.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΟΛΟΓΟΥ

ΕΝ ΕΛΕΓΧΩ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

*

« Γιά ἰδέεσ καὶροῦ, ποῦ διάλεξεν ὁ Χάρος νὰ μὲ 'πάρῃ :
 Τώρα, 'π' ἀνοίζουν τὰ βουνὰ καὶ 'βγάν' ἡ Γῆ; χορτάρει! . . . »
 (Ὁ μάρτυς Ἀθανάσιος Διάκος).

*

« Ἦτο πλάσμα ζωογόνον, φῶς καὶ θάλλπος διαχέον·
 Ἄν τὴν ἐβλεπέ τις ἄπαξ, δὲν τὴν ἐλησμονεῖ πλέον! . . . »
 (Βύρων ἐν τῷ Γκιουόρ).

*

« Τώρα, 'ποῦ χαμοκέρασα μοσχοβολοῦν ε' τὴ φτέρη,
 'Π ἀνοίγει τ' ἀνθ' ἡ 'μυγδαλιὰ,
 'Ποῦ κρυφοσμύγουν τὰ πουλιὰ
 Καὶ παίζουν 'ταῖρι 'ταῖρι . . . »

« Τώρα, 'ποῦ 'ντύθηκεν ἡ Γῆ νυφιάτικο στολίδι,
 Ἄχ! ναι, κ' ἡ Ἄνοιξ' ἡ χρυσῇ
 Λαμποκοπᾷ, 'ποῦ πᾶς ἐσὺ
 Σ' τ' ἀγύριστο ταξεῖδι; . . . »

« Ρίξε, ψυχὴ, μιὰ δέησι ε' τὸν Οὐρανὸ, καὶ στάσου,
 Καὶ μὴ ε' τὸ μαῦρο χῶμα, μὴ,
 Ἀφῆνης τ' ὠμορφο κορμὶ
 Καὶ τὰ χρυσὰ μαλλιά σου! . . .
 (Γ. Ζαλοκώστας)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

*

*Εαρ! . . . Ἑρώτων καιρὸς καὶ μαγεῖα τῆς Φύσεως ὅλης!
Μάρτιος! . . . τώρα ἡ Γῆ ἐξυπνεῖ, ἀναζῇ καὶ χλοάζει.
Τώρα τ' ἀρνία σκιρτῶσ' εἰς τὰς ποίμνας σκιρτήματα πρῶτα,
Τώρα τὰ πρῶτιστ' ἀγνὰ τῶν ἀμνῶν των βελάσματ' ἀκούεις.
Τώρα ἡχεῖ τῆς φλογέρας τὸ πρῶτον ἡδύθορον ἄσμα.
Τὴν παλαιὰν καλιὰν τῆς ζητεῖ χελιδὼν τώρα πρῶτον,
Τερετισμάτων πληροῦσα τερπνῶν τὸν ἀέρα, τὰ ὦτα,
Καὶ κελαδήματα πρῶτα πτηνῶν ψοδικῶν τῶρ' ἀκούεις.
Εὐδῖος τώρα γελαῖ οὐρανὸς, αὔρα πνέει Ζεφύρου,
Καὶ ἡ γλυκεῖα γαλήνη στρωννύει τὰ κύματα λεῖτα.
Τώρα ὁ ῥυαξ μορμύρ', ἡ πηγὴ διαυγῆς κελαρύζει.
Τώρα τὸν ὕμνον τῆς πᾶσα ἡ Κτίσις ποικίλον τονίζει
Καὶ ὑψηλὸν πρὸς αὐτὸν τοῦ Παντός τὸν ὑπέρτατον Πλάστην.
Τῶν τρυφερῶν καρδιῶν παλμοὶ τώρα ἐγείρονται πρῶτοι,
Τώρα ἀβραὶ στοναχαὶ τῶν ἐρώντων αἱ πρῶται γεννῶνται,
Τώρα τοῦ Πόθου κ' Ἰμέρου αἱ πρῶτισται γίνονται πτήσεις . . .
Μάρτιος . . . μὴν πρωτολείων ὥραιων . . . τὸ πᾶν ἀναθάλλει :
Τώρα τὰ πρῶτιστ' ἀνθύλλι' ἀγροὺς καὶ λειμῶνας κεντῶσι,
Κ' ἡ πεδιάς καὶ ὁ λόφος καὶ τ' ὄρος στολίζονται, πάντα.

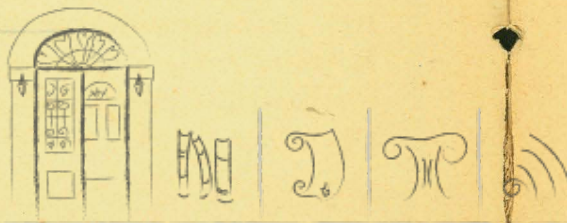
* *

Πλὴν καὶ τὸ κάλλιστον ἄνθος τῆς Γῆς, τῶρ', ἄχ! τῶρ' ἀποθνήσκει,
Ὁ στολισμὸς τῆς ὁ πρῶτος, ὁ ἄνθρωπος, χάνεται τώρα,
Ἀδιακρίτως, καθὼς καὶ εἰς πάντα καιρὸν, φεῦ, τοῦ ἔτους! . . .

* * *

Μάρτιος! . . . ναι, εἰκοστὴ τοῦ Μαρτίου καὶ πέμπτη, πρὸ πάντων!
Ποία ἡμέρα, καὶ ποῖται μ' αὐτὴν ἀναμνήσεις ἐνεῶνται! . . .
Πλὴν, ἀντὶ λόγων πολλῶν, μόνος εἷς ὡς ἐκφράση πᾶν ὅτι
Μοναδικὴ ἐορτὴ καὶ πανηγυρις θεῖα ἐγκλείει :
Δύο παρθένων ὁμοῦ εὐαγγέλι' αὐτὴ θαυμασίως,
Τῆς Θεοτόκου κ' Ἑλλάδος ἡμῶν, δὲν δηλοῖ; . . . δὲν συνδέει; . . .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

*

Είκοσιπέντε Μαρτίου . . . χαρὰς κ' εὐθυμίας ἡμέρα
 "Ολως ἐκτάκτου εἰς πᾶσαν καρδίαν, ψυχὴν Ἑλληνίδα !
 — Πλὴν διατὶ τὸ λοιπὸν εἰς καλὴν καὶ μεγάλου νῆσον
 Τῆς παμφιλτάτης Ἑλλάδος οἱ κώδωνες σήμερον πένθος
 Τόσον βαρὺ, τόσον μέγα σημαίνουσιν αἴφνης ἐξ ὄρθρου ;
 Τί ἡ μεγάλη ἐκείνη πομπὴ καὶ τὸ πένθιμον μέλος
 Τῆς συνοδοῦ μουσικῆς νὰ δηλοῖ, κ' ἡ πληθὺς τῶν ἀνθρώπων,
 "Ητις ἐκεῖ κατηφῆς συνωθεῖται καὶ στένει καὶ κλαίει ; —

* *

Μία παρθένος, κ' ἐκείνη λαμπρά, ἐκλεκτὴ τῆς πατρίδος,
 Εὐμορφον ἄνθος, κοσμοῦν εὐπρεπῶς τὰ ὠραῖά της στήθη,
 Φεῦ ! ἐμαράνθη τὴν νύκτ' ἀπροόπτως, κ' ἰδοὺ ἡ κηδεῖα ! . . .
 Μήπως δὲν εἶπον ἐγὼ πρὸ μικροῦ, δὲν ἐφώνησα στένων :
 « Πλὴν καὶ τὸ κάλλιστον ἄνθος τῆς Γῆς τῶρ', ἄχ ! τῶρ' ἀποθνήσκει :
 'Ο στολισμός της ὁ πρῶτος, ὁ ἄνθρωπος, χάνεται τῶρα,
 'Αδιακρίτως, καθὼς καὶ εἰς πάντα καιρὸν, φεῦ, τοῦ ἔτους ! . . . » ;

* *

Γένος ; . . . τῶν πρώτων γενῶν· καὶ τὸ ὄνομα ; ὄνομ' ἀγγέλου·
 Καὶ ἡ μορφή κ' ἡ ψυχὴ ; . . τοῦ αὐτοῦ τὰ προσόντα συνεῖχον,
 Καὶ δι' αὐτὸ καὶ ταχέως πρὸς ἄλλους ἀπέπτη συντρόφους !

* * *

Ναι, ἦν ἐξαίρετος ὅλως ἡ νέ' ἀρετῶν ἀνθοδέσμη :
 Πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβῆς καὶ φιλόβρησκος πρῶτον εἰς ἄκρον·
 Πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ οἰκείους φιλόστοργος, πλήρης ἀγάπης·
 Εἰς τὴν φιλίαν πιστὴ, δυστυχῶν καὶ πενήτων προστάτις·
 Φιλοπροσῆγορος λίαν, πρὸς πάντας φιλόανθρωπος : πόσα
 Καὶ δαφιλῆ καὶ λαθραῖα ὁμοῦ ἐχορήγει ἐλέη ! . .
 "Ητο ψυχὴ καθαυτὸ εὐγενῆς, φιλαλήθης, δίκαια,
 Μοναδικὸν δ' ἦτο πάθος αὐτῆς τῆς πατρίδος ὁ ἔρως.

*

"Η ἀστραπὴ ταχυτέρα δὲν εἶναι τοῦ θοῦ ταχέως
 Τὸν μετὰ ταύτης δεσμόν του ὁ θάνατος ἐκλείσεν, οἴμοι !
 "Ωρμησ', ἐμάρανε πλάσμα τοιοῦτο καὶ ἤρπασεν αἴφνης·
 Τίς ἀπορία λοιπὸν, κεραυνὸς ἂν ἡ εἶδησις ἦτο,
 Καὶ μεθ' ὀρμῆς κεραυνοῦ εἰς τὰ ὦτ' ἂν ἐνέσκηψε πάντων ;
 Τίς δ' ἀπορία καὶ ἂν διὰ τοῦτο ποικίλαι εἰδήσεις,
 Μᾶλλον ἢ ἦττον ψευδεῖς καὶ ἀδέσποτοι πᾶσαι, ἢ πλεῖσται,
 Περὶ τοῦ τέλους τῆς νέας θρυλλοῦνται, ἀπλαῖ εἰκασίαι ; . .

* *

Τὴν συνοδεύουσι τόσοι λοιπὸν συμπαθῶς καὶ θρηνοῦσι . . .
 Χύνουσι δάκρυα πάντες θερμά, τίς πολλὰ, τίς ὀλίγα,
 Καὶ οὐδὲ εἰς ὀφθαλμοὺς μεταξὺ τῆς τοσαύτης πληθύος
 "Αδακρυς μένει, διότι ἀδύνατον εὐτῷ νὰ μένη !

* *

— Τὸ κλειδοκύμβαλον, τῶρ', ἄχ ! σιγᾷ, τ' ὀρφανὸν σου, νεᾶνις !
 Τῶν μυστικῶν θλίψεων σου καὶ τέρψεων μάγισσα γλῶσσα,
 Τῶν ἐνδομύχων σου πόνων παρήγορον ὄργανον, μόνος
 Τῆς ψυχικῆς μοναξίας σου σύντροφος, φίλος πιστός σου,
 Τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰ στήθη σου βάλσαμον—πάσης ὀδύνης !
 Φεῦ ! μόλις ἄπαξ κ' ἐγὼ, μόνον ἄπαξ, ταλαίπωρε κόρη,
 Νὰ σὲ ἀκούσω νὰ κρούης τὰ πλῆκτρα προέφθασα ! τότε
 Ποῦ νὰ ὑπώπτευον ὅτι οὐδέποτε ἐμελλε πλέον
 Τὰ ἐναρμόνια μέλη ἐκεῖνα τὸ εὖς μου ν' ἀκούσῃ,
 "Οτι δὲν ἐμελλον πλέον, εἰμὴ ὡς νεκρὰν, νὰ σὲ ἴδω :
 "Εχουσάν ὄψιν, ὥσάν σὺ νὰ ἤκουες μέλη ἀγγέλων ! —

*

"Ητον ἡ νέα πολὺ συνετὴ, κ' ἂν συνήθως εἰσίγα . . .
 Κ' εἶχεν εὐαίσθητον, περιπαθὴ τὴν καρδίαν ἐξόχως,
 Πλὴν καὶ τοσαύτην γαλήνην ἐπὶ τῆς ὠραίας μορφῆς της,
 ὥστε οὐδεὶς τῆς καρδίας αὐτῆς διεσκόπει τὰ βάλθη

Μονολογοῦσα λοιπὸν μίαν νύκτα τοιαῦτα ἠκούσθη :

« Οὐτῶ, σοφοί, ἀτελείας τὰ πράγματα ἔχουσιν ; οὕτω
Πᾶν, καὶ τὸ κάλλιστον πλάσμα, ἐλλείψεις, ὦ Πλάτων, ἐμφαίνει ;
Μόν' αἱ ιδέαι τῶν ὄντων λοιπὸν εἶναι τέλειαι, μόναι
Πρότυπα οὔσαι αὐτῶν ἐν τῷ θεῷ τοῦ πνεύματος Κόσμου,
Οὐ εἶν' ἀπαύγασμα, Ἰνδαλμ' ἀπλοῦν, πᾶν ἐπίγειον κάλλος ;
Τότε, σοφέ μου, κ' ἐγὼ πάντως ἔτι καλλίων θά ἤμην,
Εἰς τῆς ιδέας ἂν ἤθελον μένει τὸν τέλειον Κόσμον ! . . . »

* *

— Φεῦ ! ἡ ὠραία Πατρίς, ἡ Ἑλλάς μὴ ἀπέθανεν οὕτω,
Ἦς ἦσο τόσον ὠραία εἰκὼν σὺ, σπανία νεᾶνις ; . . .
Συμβολικῶς ἡ πατρίς μὴ ἀπέθανε, φίλοι, φοβοῦμαι
Ὑπὸ τὸ σχῆμα αὐτὸ, τὴν μορφήν τῆς καλλίστης παρθένου !
Τρέμω : φρικτὸς στοχασμὸς διατὶ εἰς τὸν νοῦν μου γεννᾶται ;
Αἰσθημα τόσον βαθὺ διατὶ μοῦ σπαράσσει τὰ στήθη ; . . . —

* * *

Ἄχ ! σ' ἐτυράνησαν, φίλη Ἑλλάς, τυραννοῦσιν εἰπέτι
Πολυειδῶς, πολυτρόπως, καὶ τύχη καὶ χρόνος καὶ φθόνος·
Ὁ τελευταῖος, πρὸ πάντων, τὸ ἔχθιστον τέρας τοῦ Κόσμου,
Ἐκτρωμα, ἐκδρασμα ὄντως τοῦ Ἄδου, πυρὸς τῆς γεέννης !
Σὲ διαβάλλουσι καὶ σὲ σταυροῦσι κακοὶ συκοφάνται,
Οἱ διπλωμάται, πιστοὶ ὑπηρέται αὐτοῦ, σ' ἀπατῶσι,
Σὲ φενακίζουσιν οὕτω μὲν νῦν, ἔπειτ' ἄλλοτε ἄλλως :
— Τώρα μεγάλη θά γείνης, Ἑλλάς, ἐπειδὴ δικαιούσαι —
Λέγει ἐντεῦθεν ὁ εἰς — καρτερίαν πλὴν πρέπει νὰ ἔχῃς ! —
— ὦ ! Ὁ ἀναλάμψης βεβαίως αὐτόνομος ὅλη ἐν γένει —
Κράζει ὁ ἄλλος ἐκεῖθεν — ἀλλὰ νὰ προσμείνης ὀλίγον ! —
— Ἐνδοξος, ναί, ἰσχυρά κ' ἐλευθέρᾳ, ὥς πρέπει, ἀφύκτως
Γίνεσαι σὺ ὅσον οὕπω, Ἑλλάς, ἀλλ' ὑπομείνον μόνον ! —
Ἄλλοθεν ἄλλος φωνάζει καὶ ψεύδονται, τάλαινα, πάντες

Καὶ σὲ πλανῶσι, πατρίς μου, πρὸς ἴδια τέλη σκοποῦντες·
Ἄν δὲ κ' ἱππότου κάμμία φωνὴ ἀληθοῦς μεταξύ των,
Φεῦ, « χελιδὼν, » ὦ πατρίς, « οὐ ποιεῖ » δυστυχῶς « ἔχρ μία ! »
Οὕτω μαραίνεισαι μάτην, Ἑλλάς, τῶν ἐθνῶν ἡ παρθένος,
Ἡ ὑψηλὴ καὶ λαμπρὰ ἥρωις, σὺ, ἡ μοῦσα τοῦ Κόσμου !
Ἄν ἀποθάνης λοιπὸν καὶ τελείως τί ἄπορον πλέον ; —
Τήκεσαι, φθίνεις ἀδίκως, δὲν σ' εἶναι τὸ τέλος εὐκταῖον ;

*

Τὴν εἰκοστὴν τοῦ Μαρτίου καὶ πέμπτην ἀπέθανες, οἴμοι !
Πῶς ! διατὶ τὴν ἡμέραν αὐτὴν καθ'αυτὸ ν' ἀποθάνης,
Σὺ, ἡ καλλίστη μορφή, σὺ ἡ εὐχαρις τόσον νεᾶνις ; . . .
Μήπως νὰ δείξης προῶρισον νῦν οὕτω θνήσκουσα, κόρη,
Θνησιγενὴς δτ' ἡμέραν τοιαύτην ἀνέστ' ἡ Ἑλλάς σου ; . . .
— Ὡς οἰωνὸς μὴ τυράννει τὸν νοῦν μου, παράδοξος σκέψις !
Ἡ οἰωνίζου σωτήρια κἄν, ἡ σιῶπησον, Μοῦσα ! —

* *

Ἄ ! ὥς γνησίᾳ, θαρρῶ, Ἑλληνίς εἶχες τύχην τοιαύτην :
Καὶ ἐν ζωῇ κ' ἐν θανῇ νὰ φανῇς, ὥς ἐφάνης, σπανία !
Ἴσως, τίς οἶδε ; . . . λοιπὸν ὁ Θεὸς τὸ ἠθέλησεν ὥστε,
Νῦν τελευτῶσα, καθὼς ἐτελεύτησας, νέα, νὰ δείξης,
Ὑπαινιχθῇς διὰ γλώσσης ἐκτάκτου : ἡ φίλη Ἑλλάς σου
Ὅτι ὀφείλει, καὶ πάλιν ἂν θέλῃ μεγάλη νὰ γείνη,
Καὶ ἰσχυρά κ' ἐλευθέρ' ἀπαξάπασα κ' ἐνδοξος ἅμα,
Ν' ἀποδοθῇ εἰς ἐσχάτου κινδύνου καὶ αὔθις ἀγῶνα . . .
Πρέπει τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας ἐκ νέου γενναίως νὰ λάβῃ,
Διακυβεύσῃ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῆς τὴν νῦν, θυσιάσῃ,
Ἵνα λαμπρὰ κ' εὐκλεὲς ἀναζήσῃ ὥς πάλ' ἐν τῷ Κόσμῳ,
Τῶν ἰσχυρῶν τὰ ἐλέη ποσῶς μὴ προσμένουσα πλέον,
Ἄλλ' ἥρωις κ' εἰς ἐχθροὺς καὶ εἰς φίλους, ὥς πρὶν, δεικνυμένη·
Συμβολικῶς ἡ θανή σου αὐτὸ, ὦ ! αὐτὸ θά σημαίνει :
Τὴν εὐκλεῆ εἰκοστὴν τοῦ Μαρτίου καὶ πέμπτην συμβᾶσα !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

* * *

Λόγος κάνεις εἰς αὐτὴν ἐπικήδειος ; . . . οὔτε κἂν λέξεις ! . . .
Ἐν ἐπιτάφιον, ποίημα κἂν ; . . . οὔτε στίχος ἡκούσθη ! . . .
Κάλλιον ! . . . πόσαι μωρίαὶ ἐντὸς τῶν τοιούτων συνήθως,
Πόσαι κεναὶ φλυαρίαι ἀκούονται, ἄχαρις λῆρος,
Τὴν ἡσυχίαν ὥσάν τοῦ νεκροῦ κ' ἐν τῷ τάφῳ ἐφθόρου . . .
Ἄλλως, δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ νεᾶνις, ἡ οὕτω θανοῦσα,
Ὅλ' ἡ παρθένος αὐτὴ ἐπικήδειος κάλλιστος λόγος ; . . .
Εἶν' ἡ βωδὴ σιωπῇ εὐφραδέστατος κἄποτε ῥήτωρ :
Κάλλος τοιοῦτο μορφῆς καὶ ψυχῆς ὡραιότης τοσαύτη,
Οὕτω προῶως σιγῶσα, ὅποῃα, ὅποσα δὲν λέγει
Πρὸς ἀκοᾶς δυναμένας ν' ἀκούσωσι, φρένας νοούσας ; . . .
Ποίημα ἄλλο παρὰ τὸ μειδίαμα θέλετ' ἐκεῖνο,
Τὸ εἰς τὰ χεῖλη τῆς μεῖναν ἀπαύγασμα τόσης πικρίας,
Καὶ εἰρωνείαν ἐμφαίνειν ὁμοῦ καὶ δεινὴν ἀηδίαν,
Περιφρονήσεως δαίγμα λεπτῆς κ' εὐγενοῦς πρὸς τὸν Κόσμον :
« Κόσμε, σ' ἐνόησα καὶ σ' ἐδαρύνθην ! » ὥσάν νᾶ τῷ λέγῃ·
« Χαῖρε ἡ ἔρρε ! μοὶ εἶσ' ἀδιάφορος ! . . . » Ἐρρε καὶ χαῖρε ! . . . » ;

*

Ἐαρ ! . . . ἐρώτων καιρὸς καὶ μαγεία τῆς φύσεως ὅλης !
Μάρτιος ! . . . τώρα ἡ Γῆ ἐξυπνεῖ, ἀναζῇ καὶ χλοάζει·
. . . . .
Μάρτιος . . . μὴν . . . πρωτωλείων ὥραιων . . . τὸ πᾶν ἀναθάλλει :
Τώρα τὰ πρῶτιστ' ἀνθύλλι' ἀγροὺς καὶ λειμῶνας κεντῶσι,
Κ' ἡ πεδιάς καὶ ὁ λόφος καὶ τ' ὄρος στολίζονται, πάντα !

* *

Πλὴν καὶ τὸ κάλλιστον ἄνθος τῆς Γῆς τῶρ', ἄχ ! τῶρ' ἀποθνήσκει,
Ὁ στολισμὸς τῆς ὁ πρῶτος, ὁ ἄνθρωπος, χάνεται τώρα,
Ἀδιακρίτως, καθὼς καὶ εἰς πάντα καιρὸν, φεῦ ! τοῦ ἔτους !

* * *

Μάρτιος ! . . . ἄχ ! εἰκοστὴ τοῦ Μαρτίου καὶ πέμπτη, πρὸ πάντων ! . . .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

3 0 1 3 7 1 8 0 4 1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.52.49.0018